

Publicerad 2017-03-19 14:34 av Herr Draug

Allt

Tungan sliten i stycken
Låt inte den minsta tanke ta plats
Fallerande känsla, obetydliga ultimatum
Krossa dig själv mot ångestens klippor

Inspirerande vakuum, hemskaste natt
Explodera i vener och hjärta
Förlorade vänskap, hemsökta dagar,
Nätterna gör ingen skillnad

Besvikelsens skörd, allt i gestalt
Kramar och tröst i din tavla
Av lera och grus, nävar och spjut
De upprivna naglarnas opus
Den oskrivna sanning, den ironiska dom
Som faller på den utan syfte

Till aska född, till aska död
Liv i en krubba, formad av gråt
Av leda och sot
Här finns ingen bot
Mot ånger, tristess eller ilska
Av lakan och sorg, jag bygger min borg
Som skyddar mot barnet i hjärnan som skriker
Utmattningens kval
Som sliter och drar
I kläderna tills de går sönder
Ett får i en flock
Av get och bock
Vik undan och göm dig i diket

När allt kommer kring
Är du ingenting
Att räkna med eller att önska
Den oskrivna sanning, den ironiska dom
Som faller på den utan syfte
Din krubba av gråt, ditt fort av sorg
Glimten i ögat var tårar

Av lera och damm
Bygg nu en hamn
Måla nu upp en eka
För att stillsamt, i ro
Fly ifrån tron
Att världen var menad för dig

Så kom lilla vän
Fly från ditt hem
Lämna din frälsning och kyrka
Ty allt utför bär
Det tär och det tär
I döden du finner din styrka

Du ser, lilla vän, du har det på känn
Du har alltid haft denna insikt
Att lera och grus, bara finns inomhus
I det hemsökta hus du var morgon vaknar upp i.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Herr Draug med Poeter.se id #89508 innehar upphovsrätten